

IN

Směřování Evropy se pravděpodobně neadržitelně blíží k okamžiku, ve kterém dojde k jejímu opětovnému rozštěpení. Co jej způsobí? Pravděpodobně velká rozdílnost v chápání demokracie, malá zkušenost Západní Evropy s totalitním režimem, určitá hrdost občanů zemí, které po návratu jistých svobod po pádu komunistických vlád nechtějí připustit diktaturu mocných a samozvaných. Existuje však možnost, jak tento průběh zvrátit. Tou je výchova nové generace, která bude sice relativně nenápadně, ale o to sveřepěji vedena k jinému chápání světa, než tomu bylo u jejich rodičů. Tato nyní mládež může způsobit totální ztrátu národních hodnot a exklusivitu v podobě jednotlivých státních celků.

Jsme svědky a účastníky doby, ve které se idiocie stává normou. Přestože máme přístup k informacím, které nám přibližují

situaci všude tam, kde dochází k naplňování představ určité vrstvy lidí o změnách globálních pořádků, víme, jak se chovají zfanatizovaní migranti, tušíme, kam směřuje genderová převýchova národů, chová se velká část z nás naprosto nepochopitelně a dává možnost vládnout těm, kteří stojí za prosazováním podobného vývoje i u nás.

Dezinformační kampaň šířená Českou televizí a dalšími médii má na občany České republiky obrovský vliv. Veřejně-právní stanice existující s megalomanským rozpočtem částečně hrazeným každým z nás vyznává oficiální doktrínu, kterou je nově vznikající multikulturní svět žijící v naivní představě o všeobecné rovnosti, společné lásce bez rozdílu pohlaví a pokud možno i neexistujícím Ruskem. Protiváhou nejsou žádné velké deníky či časopisy, ale pouze část sociálních sítí a internetových deníků. Jistě si uvědomujete obrovský rozdíl v technických a finančních možnostech, také riziko, které majitelé těchto malých médií v době honu na čarodějnice s možnostmi zatýkání za rasovou nesvácnost podstupují. Množství udavačů a slídlů na internetu nabývá neskutečného rozměru a jejich zálibou se stal boj proti všem, kdo upozorňují na scestí, na které se Evropa vydala.

Daleko smutnější však je, že lidé mohou většinově nesouhlasit se směřováním politiků ke společné pestrobarevné Evropě a euru, nezávislí autoři mohou psát cokoli a přikládat ke svým tvrzením důkazy, jejich čtenost může být sebevětší, ale poté přijdou volby a po sečtení hlasů se nestačíme divit. S nevolí zjišťujeme, kolik hlasů získali pohrobci Václava Havla za STAN a TOP 09, kteří na jeho falešné glorifikaci vytváří tu svou, pozorujeme, jak zbabělé a nebezpečné socialisty nahrazují daleko úlisnější Piráti, vnímáme posun ODS, jejíž předseda otevřeně říká, že odporem vůči Bruselu brzdíme při dohánění úrovně Západu. Jenže ty politiky si volíme my. Z toho jasně vyplývá, jak účinná je propaganda, která má národ dovést k sebezničení.

Nebuďme překvapeni. **Můžeme si za to sami.**

Zatímco se rozčilujeme nad nesmysly, které nám kážou novináři, umělci, politici, píšeme komentáře a vedeme diskuze o tom, je li větší idiot Novotný nebo Hrušínský, přečteme si knihu Petra Hampla **Prolomení hradeb, v **podhoubí** **nadále probíhá proces, který připravuje nové voliče.** Herci ve svých divadlech agitují, často už ne výrazně skrytě, a odsuzují například Jarka Nohavicu či některé své kolegy odměněné Milošem Zemanem. Neziskový sektor jede na plné obrátky, zvyšuje příjmy od státu a sponzorů, také i vydaje jdoucí do školství, mediální propagace vlastních programů. **Úprava myšlení absolventů škol nazvaná indoktrinace nese první plody. Do škol přichází nová generace pedagogů, která prošla již vlnou vymývání mozků a inovativně v souladu s instrukcemi spolupracuje s neziskovým sektorem.** Starší učitelé buď rezignují, nebo se snaží žít s dobou a přizpůsobují se novým trendům. Ti zbývající velmi riskují a nadále učí děti přemýšlet, brání poslední zbytky národního uvědomění a hrdosti v nich. Jak dlouho však dokážou odolávat tlaku, který na ně působí ze všech stran? Budou tito odvážní ředitelé ještě dlouho ve svých funkcích, či učitelé za katedrami před svými žáky. Opět je třeba si připomenout **hon na ředitelku pražské zdravotnické školy Ivanu Kohoutovou známou ze soudního souboje s ombudsmankou Šabatovou. Tou Šabatovou která patří do elitní posthavlistické Uhlo – Šabatovsko – Dienstbierovské dynastie, jejíž členové jsou rozmístěni napříč důležitými funkcemi a posty.** Smíří se tato novodobá šlechta s porážkou, nebo se zasadí o odvolání paní ředitelky z jakéhokoliv důvodu?**

Neziskovky společně s „umělci“ jedou plnou parou.

Indoktrinace není jediným způsobem, jak ovlivňovat výchovu dětí. Podprahové triky vložené nejen do pořadů a vystoupení pro děti se objevují už i v seriálech pro dospělé. **Postupně si tak máme zvykat na**

upravené dějiny, jiné národy žijící u nás, genderové šílenosti. Propagují se multikultura a homosexualita, pomalu legalizuje pedofilie, která je součástí protěžovaného islámu. Přidejme si postupně pozměňovaného stylu reklam, které na diváky silně působí. To vše je sice vidět, nicméně na to minimálně reagujeme a politici si poté natolik věří, že se vůbec nebojí protestů proti tomu, co sami dělají. Zcela bezprecedentně totiž dále otáčí kormidlo tak, abychom vpluli do tlamy nenasytné EU. A mladá generace jim v tom náležitě pomáhá. Díky výchově k nenávisti vůči nynějšímu prezidentovi, vyzdvihávání lidí, jakými jsou Drahoš, Hilšer, Horáček či Fišer, se dá očekávat, že volební výsledky Pirátů budou za 4 roky ještě výraznější. Kam to povede, to asi my starší tušíme.

Dále také vnímáme rozdílný přístup právního systému k různým etnikům. Tam, kde je našinec trestán za znásilnění, je migrant téměř osvobozen, neboť se choval dle toho, co mu přikazuje náboženství. Zastřelí-li Evropan v sebeobraně legálně drženou zbraní migranta, je zatčen a zavřen, v opačném případě je nůž v rukách muslima nevhodně použitým kuchyňským náčiním a jeho atak důsledkem složitého psychického stavu. Rozdíl v délce trestu je tak 15 let. Podobně se liší péče o sociální podporu, kdy důchodci dostávají méně, než čerstvě nořem vyvržení přistěhovalci bez dokladů, známé minulosti a vztahu k zemi, kterou chtějí postupně dobýt. Sebedestrukce evropských národů nabírá na obrátkách. O to vítanější je existence Orbána, Salviniho, neochota podepsat některých států Globální pakt, či mohutné demonstrace v Polsku. Zůstává tedy otevřená otázka, na kterou zatím neznáme odpověď. Kam se při případném dělení Evropy přidá Česká republika? Máme dost sil ubránit se podřízením se Bruselu, nebo opustíme Poláky s Maďary a staneme se nadlouho vazaly EU se všemi negativními důsledky? Lze se obávat toho, že jsme se vydali na cestu, která je jednosměrná a končí tak, kam nikdo z nás nechce. Chobotnice natahuje svá chapadla